

FLETORJA ZYRTARE

E

REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare

Nr.111

2003

Dhjetor

P Ë R M B A J T J A

Faqe

Vendim i GJL
nr.5, datë 11.11.2003

Me objekt vjedhje në bashkëpunim..... 4775

Vendim i GJL
nr.6, datë 11.11.2003

Me objekt revokimin e masës së sigurimit "arrest në burg" për
të pandehurit dhe lirimi i menjëhershëm i tyre..... 4782

Vendim i GJL
nr.42, datë 12.11.2003

Me objekt detyrimin për të paguar shumën 673 313 USD..... 4789

Fletorja Zyrtare gjendet:

- në çdo njësi postare të çdo qyteti;
- pranë Qendrës së Publikimeve Zyrtare:

Rr. Qemal Stafa, pranë ndërtesës së Prokurorisë së Përgjithshme.

Pranë Qendrës së Publikimeve Zyrtare mund të gjeni:

LISTA E BOTIMEVE TË AZHURNUARA DERI TETOR 2003

1.	KUSHTETUTA	600
2.	PËRMBLEDHËSE NË FUSHËN E PROKURIMIT PUBLIK	1000
3.	KODI I PROCEDURËS CIVILE	500
4.	KODI I PROCEDURËS PENALE	600
5.	KODI PENAL	400
6.	KODI I PUNËS	500
7.	KODI I FAMILJES	450
8.	KODI CIVIL	1000
9.	KODI RRUGOR	900
10.	KODI ZGJEDHOR	355
11.	PËRMBLEDHËSE E LEGJISLACIONIT NË FUSHËN E PËRMBARIMIT	800
12.	DISPOZITA ZBATUESE TË KODIT RRUGOR	1500

Doli nga shtypi më 19.1.2004

Tirazhi: 4300 copë

Formati: 60x88/8

Shtypshkronja e Qendrës së Publikimeve Zyrtare
Tiranë, 2004

Çmimi: 150 lekë

84
31.12.03

REPUBLIKA E SHQIPERISE
GJYKATA E LARTE
KOLEGJET E BASHKUARA

Nr. 3 i Regj.Themeltar
Nr. 5 i Vendimit

V E N D I M
NE EMER TE REPUBLIKES

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte te perbere nga:

Thimjo Kondi	Kryesues
Zamir Poda	Anetar
Kristaq Ngjela	"
Artan Hoxha	"
Natasha Sheshi	"
Evjeni Sinoimeri	"
Vladimir Bineri	"
Agron A. Lamaj	"
Bashkim Caka	"
Spiro Spiro	"
Irma Bala	"
Vladimir Metani	"
Valentina Kondili	"
Nikoleta Kita	"
Perikli Zaharia	"

me date 11.11.2003, ne seancen gjyqesore, shqyrtuan çeshtjen penale
Nr. 3, qe i perket:

TE GJYKUARVE: FATION NDREU, i biri Muharrem dhe
i Bahtijes, i datelindjes 1981, lindur dhe
banues ne Tirane.

FATMIR KEÇI, i biri Muhametit dhe
Shpreses, i datelindjes 1978, lindur e

banues ne Arapaj - Durres.

TE AKUZUAR: Per kryerjen e vepres penale te vjedhjes ne bashkepunim, parashikuar nga neni 134/2 i Kodit Penal.

Gjykata e Rrethit Gjyqesor Durres, me vendimin Nr. 204, date 14.6.2002, ka vendosur:

"Deklarimin fajtor te te pandehurit Fation Ndreu per vepren penale te vjedhjes ne shumen 700.000 leke, e ne baze te nenit 134/1 e 50 "b" te K.Penal e denon me 1 vit e 6 muaj burg.

Vuajtja e denimit i fillon nga data 26.1.2002, qe eshte arrestuar.

Deklarimin fajtor te te pandehurit Fatmir Keçi per vepren penale te moskallezimit te krimit, e ne baze te nenit 300/1 te Kodit Penal e denon me 9 muaj burg.

Vuajtja e denimit fillon nga data 26.1.2002, qe eshte arrestuar".

Ne zbatim te nenit 190/ç te KPr.Penale, automjeti i bllokuar BMW t'i kthehet pronarit te ligjshem".

Gjykata e Apelit Durres, mbi apelin e prokurorit dhe te te pandehurit Fatmir Keçi, me vendimin Nr. 242 date 26.9.2002, ka vendosur:

"Lenien ne fuqi te vendimit penal Nr. 204, date 14.6.2002 te Gjykates se Rrethit Gjyqesor Durres".

Kunder vendimit te Gjykates se Apelit Durres dhe vendimit te Gjykates Rrethit Gjyqesor Durres, ka paraqitur rekurs, ne baze te nenit 432 te KPr.Penale, Prokuroria e Apelit Durres, e cila kerkon ndryshimin e tyre dhe deklarimin fajtores te te pandehurve per vepren penale te parashikuar nga neni 134/2 i Kodit Penal e denimin e tyre me 5 vjet burgim secili, duke parashtruar keto shkaqe:

- Gjykatat nuk kane vleresuar drejt provat e administruara dhe ne kete menyre nuk kane arritur ne nje konkluzion te drejte.

- Nga shpjegimet e deshmitareve, te cilat perputhen me ato te te pandehurit Fatjon Ndreu gjate hetimit, provohet kryerja e vjedhjes ne bashkepunim.
- Gjykata gabimisht ka ndryshuar cilesimin juridik te akuzes.
- Edhe sikur te merret te mireqene fakti se autor i vjedhjes eshte vetem i pandehuri Fatjon Ndreu, ai duhej deklaruar fajtor per vepren penale te vjedhjes me pasoja te renda, parashikuar nga neni 134/2 i Kodit Penal, pasi vlera prej 700.000 lekesh e autovetures, duhet te konsiderohet pasoje e rende, nisor nga niveli ekonomik i familjeve shqiptare, niveli i pagave dhe i te ardhurave te punonjesve dhe nuk mund te behet rast pas rasti sic argumenton gjykata.

Kolegji Penal i Gjykates se Larte, me vendimin Nr. 193, date 26.2.2003, ka vendosur:

"Kalimin e akteve Kolegjeve te Bashkuara te Gjykates se Larte per njesimin e praktikës gjyqesore".

KOLEGJET E BASHKUARA TE GJYKATES SE LARTE

pasi degjuan relatimin e ceshtjes nga gjyqtaret Kristaq Ngjela dhe Perikli Zaharia, prokurorin Saliko Hajno, qe kerkoi prishjen e vendimit te gjykates se apelit dhe kthimin e ceshtjes per rigjykim dhe pasi shqyrtuan ceshtjen ne teresi,

V Ë R E J N Ë

Te pandehurit Fatjon Ndreu e Fatmir Keçi, jane derguar per gjykim me akuzen e vjedhjes se pasurise ne bashkepunim, parashikuar nga neni 134/2 i Kodit Penal. Ata jane akuzuar se, me date 25.01.2002, kane vjedhur nje automjet veture tip BMV, qe sipas aktit te vleresimit date 15.03.2002 ka nje vlere prej 700.000 leke.

Ne perfundim te gjykimit, Gjykata e Rrethit Gjyqesor Durres ka vendosur te ndryshoje cilesimin ligjor te vepres, ne ngarkim te te pandehurit Fatjon Ndreu, nga paragrafi i dyte ne paragrafin e pare te nenit 134 te K.Penal. Ne kete perfundim ka arritur duke arsyetuar se nuk

provohet qe vjedhja eshte kryer ne bashkepunim me te pandehurin Fatmir Keçi, i cili eshte deklaruar te denuar perfundimisht per vepren penale te moskallezimit te krimit, parashikuar nga neni 300/1 i Kodit Penal me 9 muaj burgim.

Gjykata e Apelit Durres, qe ka gjykuar çeshtjen mbi ankimin e prokurorit dhe te te pandehurit Fatmir Keçi, me vendimin nr. 242, date 26.09.2002, ka lene ne fuqi vendimin e gjykates se rrethit me te njejtat argumenta, duke u shprehur se mungon bashkepunimi ne kryerjen e vepres dhe se, percaktimi i ndryshem juridik qe ka bere gjykata e rrethit bazuar ne nenin 375 te KPr.Penale, duke ndryshuar kualifikimin ligjor te vepres per te dy te pandehurit eshte i drejte.

Ne ankimin e bere kunder vendimit te Gjykates se Rrethit Gjyqesor Durres dhe gjate gjykimit ne gjykatën e apelit, prokurori ka pretenduar se edhe ne qofte se nuk pranohet se vjedhja eshte kryer ne bashkepunim, i pandehuri Fatjon Ndreu duhet te deklarohet fajtor e te denohet, ne baze te nenit 134/2 te K.Penal, pasi duke qene vlere e makines 700.000 leke, ka sjelle pasoja te renda, pretendim, i cili eshte ngritur edhe ne rekursin e paraqitur ne Gjykatën e Larte.

Ne lidhje me kete, gjykata e apelit arresyeton se, ky pretendim nuk qendron pasi ne ekonomine e tregut, kjo vlere nuk mund te konsiderohet pasoje e rende dhe ne praktiken gjyqesore apo ne ligj, nuk ka nje percaktim te tille. Gjithashtu kjo gjykate shprehet se, per te percaktuar pasojen e rende ndaj personit te demtuar nga vepra, nga prokuroria duhej te hetohet dhe te silleshin prova per gjendjen ekonomike te te demtuarit, ndikimin ne gjendjen e pergjithshme qe ka sjelle vepra, per çfare perdorej mjeti, si burim te ardhurash apo perdorim dhe se se demi i eshte zevendesuar te demtuarit pasi i eshte kthyer mjeti.

Ne keto kushte, ndodhur para faktit qe gjykatat, jo rralle, jane ndeshur ne veshtiresi praktike, per zbatimin e paragrafit te dyte te dispozites se nenit 134 te Kodit Penal, ne lidhje me elementin "pasoja te renda" qe permban ky paragraf, Kolegji Penal i Gjykates se Larte, çmoi me vend qe per kuptimin dhe permbajtjen e shprehjes "pasoja te renda", çeshtja t'i dergohej Kolegjeve te Bashkuara te kesaj gjykate per ta bere nje gje te tille.

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, duke patur parasysh rastet te zbatimit te paragrafit te dyte te kesaj dispozite, ne lidhje me rrethanen "pasoja te renda", qendrimet jo te njejta qe jane mbajtur ne

praktiken gjyqesore, faktin qe ka qendrim te ndryshme brenda gjykatave dhe gjykatave te ndryshme ne drejtim te interpretimit te saj dhe ne funksion te shqyrtimit te çeshtjes objekt gjykimi, arriten ne perfundimet e meposhtme:

Nisur nga formulimi i bere ne nenin 134/2 i Kodit Penal, duhet pranuar se, ekzistenca qofte dhe vetem e rrethanes "pasoje e rende", ne rastin e vjedhjes se pasurise, eshte e mjaftueshme qe vepra penale e kryer nga personi, te cilesohet sipas ketij paragrafi. Vetem fakti qe vjedhja e pasurise te kete sjelle pasoja te renda, ben qe ajo te konsiderohet e cilesuar.

Interpretimi i termit "pasoja te renda" duhet pare ne raport me vete figuren e vepres penale, me raportet shoqerore qe ajo mbron dhe duhet analizuar ne çdo rast me disa rrethana qe lidhen me demin e shkaktuar nga vjedhja.

Duke u nisur nga fakti qe figura e vepres penale te vjedhjes, ka pasoje pakesimin e pasurise se tjetrit ne menyre te kunderligjshme, Kolegjet e Bashkuara evidentojne faktin se nje nder kriteret baze per te percaktuar pasojen e rende eshte vlere e pasurise se vjedhur e cila do te merret ne çdo rast e lidhur me rrethanat e tjera qe kane ndikuar tek subjekti i demtuar.

Ligjvenesit nuk e kushtezon vjedhjen me vleren dhe ne paragrafin e dyte te nenit 134 nuk permendet fjala vlere, prandaj per te percaktuar "pasojen e rende", duhet patur parasysh se ajo do te jete e ndryshme mes subjekteve qe demtohen nga vepra penale e vjedhjes qe ndahen ne: individe, persona juridike dhe shteti. Ne raport me zhvillimin aktual ekonomik e gjendjen ekonomike te individit e te shoqerise, Kolegjet e Bashkuara percaktojne si kriteret orientuese per vleren si pasoje te rende ne rastet e vjedhjes se parashikuar nga neni 134/2 i Kodit Penal:

1. Shuma ose sende me vlere mbi 1.000.000 leke kur ato u vidhen individeve.

2. Shuma ose sende me vlere mbi 2.000.000 leke kur vjedhja eshte realizuar ne dem te personave juridike dhe pasurise shteterore.

Keto vlera do te jene relative duke patur parasysh edhe pasojat e tjera qe mund te shkaktohen nga kryerja e kesaj vepre penale dhe gjykatat rast pas rasti duhet ta marrin ate lidhur me vendin e kryerjes se vepres penale, kohen e kryerjes se saj, me subjektin e demtuar dhe me pasoja te tjera jo ekonomike qe mund te vijne te cilat, kur rendojne rrethanat e faktit, pavaresisht se vlerat mund te jene me te vogla nga percaktimet e mesiperme, mund ta çojne gjykatën ne perfundimin se vjedhja ka sjelle pasoja te renda e ta kualifikojne ate ne baze te nenit 134/2 te Kodit Penal.

Ne kete perfundim arrihet duke u nisur nga vete formulimi i paragrafit te dyte te nenit 134 te Kodit Penal ku thuhet: "po kjo veper kur ka sjelle pasoja te renda", dhe nga terminologjia qe ka perdorur ligjvëneshi per kete qellim ne lidhje me pasojen si element te anes objektive te kesaj figure krimi dhe qe duhen kuptuar jo pasoja te çfaredoshme qe vijne ne çdo rast vjedhjeje te pasurise por pasoja te nje natyre te veçante qe duhen trajtuar te renda duke mbajtur parasysh edhe shkallen e efektit negativ qe peson i demtuari nga vepra penale. Keshtu mund te sillen si shembuj vjedhja e nje pjese ose detaji te linjes teknologjike te nje fabrike ose te nje aparature elektromjeksores etj., te cilat pavaresisht nga vlera e tyre e shprehur ne te holla, shkakton sipas rastit nderprerjen e procesit teknologjik, le pa pune nje numer te konsiderueshem punonjesis, le pacientet pa mjekimin e domosdoshem jetik, le pa energji elektrike apo uje nje zone, qyteti apo fshati etj.

Duke ju permbajtur kriterëve te percaktuara, me vend, ne kuptim te kryerjes se vepres penale te vjedhjes duhet mbajtur ne konsiderate territori konkret ku ajo kryhet e zhvillimi ekonomiko-social i tij ne raport me zonat apo pjeset e tjera te territorit.

Per te arritur ne perfundimin ne se koha e kryerjes se vepres penale eshte apo jo cilesuese, ajo duhet lidhur me situaten faktike ne ate vend ku ka ndodhur vepra penale ne raport me territorin dhe individin. Ajo mund te ndikojë ne rendimin e pasojave ekzistuese ne raport me nje shtate te caktuar te rende siç mund te jete gjendja e jashtezakonshme, situata e renduar nga fatkeqesite natyrore, por edhe me vete individin si psh fatkeqesi te renda familjare, gjendje e renduar shendetesore, fatkeqesi me pasoja ekonomike (psh i eshte djegur shtëpia) etj., te cilat duhet te provohen rast pas rasti.

Per ta patur vjedhjen te cilesuar ne raport me subjektin e demtuar duhen patur parasysh problemet qe kane te bejne me gjendjen e tij ekonomike, me pasojen direkte qe sjell vjedhja ne situaten e tij ekonomike apo te familjes se tij si dhe efekte te tjera negative qe mund te evidentohen rast pas rasti.

Duhet patur parasysh edhe personi te cilit i shkaktohet pasoja pasi nuk mund te barazohen personat nga pikpamja e efektit negativ qe ushtron vjedhja ne njerin apo tjetrin subjekt, rrethanat individuale te te cilit do te sherbejne edhe per caktimin e mases se denimit brenda marzheve qe parashikohen ne nenin 134/2 te Kodit Penal. Keshtu nuk mund te barazohet vjedhja e pasurise qe i behet nje pensionisti qe siguron jetesen vetem me pensionin qe merr me nje person tjetër qe siguron te ardhura nga veprimtaria e tij ekonomiko-private.

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte duke patur parasysh keto kriteret orientuese dhe rrethana te vecanta qe mund te dalin gjate shqyrtimit te çeshtjeve penale e qe paraqesin rendesi per kualifikimin ligjor te vepres thekson se **gjykatat detyrimisht, kur arrijne ne perfundimin se ndodhemi para pasojes se rende, duhet te evidentojne rrethanat konkrete qe ndikojne ne nje percaktim te tille e t'i arsyetojne hollesisht ne vendimet e tyre.**

Persa i perket vjedhjes se kryer nga te gjykuarit Fation e Fatmir, ne gjendjen qe jane aktet, nisur nga fakti qe te dy gjykatat nuk kane kryer veprime ne drejtim te vertetimit te ekzistences ose jo te rrethanave te permendura me lart, ne lidhje me vjedhjen e autovetures me vlere 700 mije leke, Kolegjeve te Bashkuara te Gjykates se Larte, nuk iu krijua mundesia praktike, per tu shprehur nese, ne rastin konkret ndodhemi ose jo para vjedhjes se pasurise qe ka sjelle pasoja te renda.

Megjithate, kolegjet, bazuar ne faktin qe, ligjvënisi ne paragrafin e dyte te dispozites se nenit 134 te Kodit Penal, perveç pasojave te renda, ka parashikuar edhe dy rrethana te tjera, sikurse eshte ajo e bashkepunimit dhe kryerja e dy se me shume vjedhjeve, rrethana keto qe secila prej tyre qendron krejtesisht me vete dhe duke shqyrtuar rrethanat konkrete, ne te cilat eshte kryer vepra ne rastin e te gjykuarve Fation e Fatmir, arriten ne perfundimin se vendimi nr. 1242, date 26.09.2002 i Gjykates se Apelit Durres eshte rezultat i zbatimit te gabuar te ligjit dhe, per rrjedhoje, duhet te priset.

Ne kete perfundim u arrit, pasi ne analizen e provave, gjykata duhet te niset nga parimet baze per vleresimin objektiv te tyre dhe kerkesat e nenit 152 te KPr.Penale sipas te cilit percaktimi i vertetesise dhe fuqise provuese te provave i nenshtrohet shqyrtimit gjyqesor, nuk ka vlere te paracaktuar dhe se ekzistenca e nje fakti mund te nxirret edhe nga indicjet kur ato jane te rendesishme dhe ne perputhje me njera tjetren.

Akuza ne ngarkim te te pandehurve Fation Ndreu e Fatmir Keçi per vjedhje te kryer ne bashkepunim, parashikuar nga neni 134/2 i Kodit Penal nuk eshte ngritur vetem mbi deklarimet e bera para oficerit te policise gjyqesore nga i pandehuri Fation Ndreu por edhe duke ju referuar deklarimeve te personave te tjere te marra gjate hetimit paraprak. Eshte e kuptueshme qe, ne baze te nenit 380 te KPr.Penale, per te marre vendimin gjykata nuk mund te perdore prova te tjera veç atyre qe jane marre ose jane verifikuar ne shqyrtimin gjyqesor por njekohesisht gjykata eshte e detyruar qe te paraqese e arsyetoje ne vendimin e saj krahas provave mbi te cilat bazon vendimin edhe provat e tjera qe i konsideron te papranueshme per akuzen.

Ne procesverbalin e mbajtur me daten 26.01.2002 mbi deklarimet e personit mbi te cilin zhvillohen hetimet, Fation Ndreu ka shpjeguar hollesisht mekanizmin e kryerjes se vjedhjes se autovetures tip BMV ne bashkepunim me te pandehurin Fatmir Keçi dhe veprimet e kryera deri ne ditën e kapjes nga organet e policise, ndersa Fatmir Keçi i pyetur po ne ate date e me te njejten cilesi, ka mohuar te kete marre pjese ne vjedhjen e autovetures. Mbi deklarimet e te pandehurit Fation, jane pyetur edhe disa persona si Demir Merhati, Arben Kadrimi, Leonard Ndreu deklarimet e te cileve jane ne teresi te njejta me ato qe ka deklaruar Fation Ndreu (ne pjesen qe lidhet me ta).

Gjykata e rrethit arsyeton ne vendimin e saj se nuk rezulton qe te pandehurit te kene bashkepunuar per vjedhjen e makines, pasi edhe i pandehuri Fation Ndreu ~~nuk~~ pranon vjedhjen ne bashkepunim e se i pandehuri Fatmir Keçi, nuk mund te ngarkohet me fajesi vetem mbi deklarimet e te pandehurit tjeter te bera ne organet e policise, te cilat ne baze te nenit 151/4 nuk mund te perdoren pasi jane marre ne shkelje te ndalimeve te parashikuara nga ligji.

Rezulton nga aktet e administruara se deklarimet nga Fation Ndreu, jane marre pa pranine e mbrojtetit e ne seancen e dates 24.05.2002, mbrojteti ka kerkuar pavlefshmerine e procesverbalit. Po keshtu rezulton

se ne seancen e dates 13.06.2002, i pandehuri Fation ka deklaruar se vjedhjen e ka kryer i vetem pa bashkepunimin me te pandehurin Fatmir Keçi duke shpjeguar se ne polici eshte shprehur per bashkepunimin se e detyruan me zor.

Gjykatat nuk kane patur parasysh kerkesat e nenit 296 te KPr.Penale, sipas te cilit ne vendin e ngjarjes ose ne veprat penale te dukshme oficeret e policise gjyqesore, edhe pa pranine e mbrojtetit, mund te marrin nga personi ndaj te cilit zhvillohen hetimet te dhena te nevojshme per vazhdimin e hetimeve. Pervec kesaj, gjykata e rrethit ne arsyetimin e vendimit per ndryshimin e cilesimit juridik te vepres per te dy te pandehurit, ju drejtohet vetem deklarimeve te te pandehurit Fation Ndreu (ndersa i pandehuri Fatmir Keçi nuk ka pranuar te jape shpjegime) pa marre per baze shpjegimet e deshmitareve te pyetur ne seance gjyqesore dhe pa u shprehur fare per faktet e rrethanat qe ata kane shpjeguar. Ky qendrim i mbajtur nga gjykata vjen ne kundërshtim me kerkesat e nenit 152/3 te KPr.Penale, sipas te cilit deklarimet e bera nga bashkeipandehuri ne te njeften veper penale vleresohen ne unitet me provat e tjera qe konfirmojne vertetesine e tyre.

Gjykata e Apelit Durres mban te njehtin arsyetim ne vendimin e saj sikurse dhe gjykata e rrethit pa marre ne analize e pa arsyetuar faktin qe deshmitet e deshmitareve nuk jane marre ne analize e pa ju pergjigjur problemeve te ngritura ne ankimin e prokurorit, gje qe e ben vendimin e saj te ceneshem.

Ne rigjykim, Gjykata e Apelit Durres duhet te perserise pjeserisht hetimin gjyqesor ne baze te nenit 427/3 te KPr.Penale duke ripyetur deshmitaret, te zbatoje kerkesat proceduriale per vleresimin ne teresi te provave si dhe kerkesat e nenit 362 te KPr.Penale, ne rastet e kundërshtimit te deshmises, gje qe do te ndikoje ne percaktimin e drejte te kualifikimit ligjor te vepres se kryer nga te pandehurit.

PËR KËTO ARSYE

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, ne baze te nenit 141/2 te Kushtetutes, nenit 17/a te ligjit nr. 8588, date 15.3.2000 "Per organizimin dhe funksionimin e Gjykates se Larte" dhe nenit 441/ç te KPr.Penale,

VENDOSËN

Prishjen e vendimit nr. 242 date 26.09.2002 te Gjykates se Apelit Durres dhe kthimin e akteve per rishqyrtim po asaj gjykate me tjeter trup gjykues.

Ky vendim per njesimin e praktikes gjyqesore, dergohet per botim ne Fletoren Zyrtare.

Tirane, me 11.11.2003

ANETAR

Kristaq NGJELA

ANETAR

Zamir PQDA

KRYESUES

Thimio KONDI

ANETAR

Artan HOXHA

ANETAR

Kunder

Natasha SHESHI

ANETAR

Kunder

Bashkim CAKA

ANETAR

Evgjeni SINOIMERI

ANETAR

Vladimir BNERI

ANETAR

Agron A.LAMAJ

ANETAR

Kunder

Perikli ZAHARIA

ANETAR

Irma BALA

ANETAR

KUNDER

Spiro SPIRO

ANETAR

Kunder

Vladimir METANI

ANETAR

Valentina KONDILI

ANETAR

Nikoleta KITA

MENDIM PAKICE

NE VENDIMIN UNIFIKUES NR. 5, DATE 11.11.2003, TE KOLEGJEVE TE BASHKUARA TE GJYKATES SE LARTE

Nuk jemi dakort me mendimin e shumices se anetareve te Kolegjeve te Bashkuara te Gjykates se Larte ne lidhje, se pari, me tejkalimin e kompetencave qe i jane dhene Kolegjeve te Bashkuara kur eshte fjala per njehsimin e praktikes gjyqesore dhe, se dyti, persa i takon kuptimit, nga pikepamja e permbajtjes, qe i eshte dhene prej saj (shumices) termit "pasoja te renda", qe ka perdorur ligjvenesin ne formulimin e permbajtjes se paragrafit te II-te, te dispozites se nenit 134 te Kodit Penal, drejtime keto, te cilat, pakica mendon se nuk mund te merren te shkeputura nga njeri-tjetri.

Ne lidhje me te paren, pakica mendon se, duke percaktuar kufije ne vlera absolute, te shprehura ne shuma lekesh, (nje dhe dy milione leke), shumica, ne nje kohe kur duhej t'i jepte zgjidhje problemit te veshtire me te cilin ndeshen gjykatat persa i takon zbatimit te paragrafit te II-te, te dispozites se nenit 134 te Kodit Penal, duke i orientuar ato se ne cilat raste do te konsiderohej prej tyre se, vjedhja e pasurise ka sjelle pasoja te renda, kane marre persiper nje detyre, te cilen vet ligjvenesin, kuptohet, qe jo pa qellim, e ka shmangur ate.

Per me teper, edhe vet formulimi i kesaj pjese te vendimit, ku thuhet se, "... Kolegjet e Bashkuara percaktojne si kriteret orientuese per vleren si pasoje te rende ne rastet e vjedhjes se parashikuar nga neni 134/II i Kodit Penal: 1. Per vlera ose sende me vlere ne 1.000.000 leke kur ato u vidhen individeve. 2. Per vlera ose sende me vlere 2.000.000 leke kur vjedhja eshte realizuar ne dem te personave juridike dhe pasurise shteterore", jo vetem qe bene percaktime shumash pa sjelle argumentet ne te cilat ato bazohen, por, ne vetvete, permban edhe pasaktesi, qe, mund te çorientojne gjykatat dhe te sjellin si rrjedhoje prishjen e vendimeve te tyre nga gjykatat me te larta. Kjo per shkak te shprehjes se perdorur, qe u permend, "... me vlere ne 1.000.000 leke " ne nje kohe kur mund te interpretohet edhe ne kuptimin "... me vlere 1 milion leke e lart, ne piken 1 ose 2 milion leke e lart, ne piken 2 te

shprehjes se cituar.

Pervec kesaj, ne lidhje me percaktimin e ketyre shumave, nga permbajtja e teresise se vendimit, rezulton se vet shumica nuk u eshte permbajtur atyre kur, ne paragrafin e parafundit te faqes 7 te tij, i jep pergjigje pretendimeve te rekursit, ne lidhje me zgjidhjen e ceshtjes konkrete objekt gjykimi ne Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, e cila, normalisht duhej te perbente edhe thelbin nga i cili duhej te buronin percaktimet unifikuese te vendimit unifikues te tyre.

Dhe se fundi, pasaktesia ne vendimin e shumices, konsiston edhe ne faktin qe, duke bere percaktimin e shumave absolute si me siper, nuk eshte patur parasysh prej saj, jo vetem shkalla e inflacionit ne vend, e cila, sikurse dihet, eshte e ndryshueshme, ne vartesi te shume faktoreve ekonomike, ne periudha te ndryshme kohe, por as edhe indeksimi i herepashershem i cmimeve dhe ndryshueshmeria e konvertimit te lekut me monedhat e huaja ne tregun e brendshem dhe ate te jashtem, te lire e bankar.

Persa i perket kuptimit, nga pikepamja e permbajtjes, qe i duhet dhene termit "pasoja te renda" qe ka perdorur ligjvenesit ne formulimin e permbajtjes se paragrafit te II-te, te dispozites se nenit 134 te Kodit Penal, pakica mendon se, per efekte te unifikimit te praktikës gjyqesore, ai duhej te ishte si me poshte:

Nisur nga formulimi i paragrafit te II te dispozites se nenit 134 te Kodit Penal, arrihet ne perfundimin se, ekzistenca qofte edhe vetem e rrethanes "pasoja te renda", ne rastin e vjedhjes se pasurise, eshte e mjaftueshme qe vepra e personit qe e ka kryer ate, te cilesohet sipas ketij paragrafi. Vetem fakti, qe vjedhja e pasurise te kete sjelle pasoja te renda, ben qe ajo te konsiderohet e cilesuar.

Mirepo, ne praktiken e gjykatave, veshtiresi paraqet percaktimi i kushteve dhe rrethanave nga te cilat duhet te udhehiqen gjykatat, per te arritur ne nje perfundim te drejte e te bazuar nese vjedhja e pasurise, ne njerin apo tjetrin rast, ka sjelle ose jo "pasoja te renda".

Lidhur me kete, qe ne fillim duhet thene qe, Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte gmojne se, si kriter nga i cili duhet

te nisen gjykatat per te percaktuar nese vjedhja e pasurise ka sjelle ose jo "pasoja te renda", nuk duhet te sherbeje vetem vlere e sendit (pasurise) te vjedhur.

Perjashtim duhet bere vetem ne rastet kur shuma e parave, ose vlere ne vetvete e sendeve te vjedhura, e shprehur ne te holla, eshte dukshem e madhe, ne kuptimin qe ajo ndikon ndjeshem ne keqesimin e gjendjes ekonomiko-financiare te te demtuarit ose ne pakesimin e bilancit financiar te tij.

Ne te gjitha rastet e tjera, per te percaktuar nese ndodhen ose jo para rastit, kur vjedhja e pasurise ka sjelle pasoja te renda, gjykatat duhet qe, vleren e pasurise te vjedhur, ta marrin ne konsiderate ne raport me disa faktore te tjere qe i perkasin, kryesisht, anes objektive te figures se krimit te vjedhjes se pasurise.

Ne kete perfundim arrihet duke u nisur se pari, nga vete formulimi i dispozites (paragrafit te II te nenit 134 te K.Penal) ku thuhet: "Po kjo veper... kur ka sjelle pasoja te renda" dhe, se dyti nga terminologjia qe ka perdorur ligjevenesi per kete qellim ne lidhje me pasojen, si element te anes objektive te kesaj figure krimi.

Persa i perket formulimit, ligjevenesi eshte shprehur me fjalet "...ka sjelle pasoja te renda" me te cilat duhet kuptuar qe, si rrjedhoje e vjedhjes se pasurise, te demtuarit nga kjo veper, person fizik apo juridik qofte ai, t'i jene shkaktuar jo pasoja te cfaredoshme, (per te cilat dihet se vijne ne çdo rast vjedhjeje te pasurise, pavaresisht nga vlere e saj), por pasoja te nje natyre te vecante, te cilat ligjevenesi i ka quajtur te renda.

Me kete duhet kuptuar qe rendesia, (ne kuptimin negativ te saj) e vjedhjes se pasurise, per personin e demtuar prej saj, te jete e madhe, ne kuptimin qe ai te kete ndjere ndikimin e saj, ne nje mase te konsiderueshme jo thjeshte dhe vetem per shkak te demit material qe ka pesuar, i cili sigurisht qe ka lidhje edhe me vleren e sendit te vjedhur, (dem qe ne doktrinen e se drejtes penale shprehet me fjalet "pakesim i pasurise"), por edhe me rrethana te tjera qe lidhen sidomos me anen funksionale dhe qellimin e perdorimit te sendit te vjedhur, prej tij.

Prandaj, arrihet ne perfundimin se, nga menyra se si eshte formuluar kjo dispozite ne paragrafin e dyte te saj, ne percaktimin e faktit nese nga vjedhja e pasurise kane ardhur apo jo pasoja te renda, gjykatat, ne çdo rast, duhet te mbajne parasysh edhe shkallen e efektit negativ te vjedhjes tek i demtuari nga vepra penale.

Per ilustrim te ketij perfundimi, si shembuj hipotetik mund te sillen psh, vjedhja e nje pjese ose detaji te linjes teknologjike te nje fabrike, ose te nje aparature elektromjeksore etj., e cila pavaresisht nga vlera e saj e shprehur ne te holla, shkakton sipas rastit nderprerjen e procesit teknologjik te prodhimit; lenien pa pune te nje numuri te konsiderueshem punonjesish; lenien pa mjekimin e domosdoshem jetik, te nje apo me shume personave; lenien pa energji elektrike apo pa uje te nje zone, qyteti, fshati apo komuniteti te caktuar, etj.

Ndersa, persa i perket terminologjise, ligjvenesit, termin "pasoja te renda" e ka perdorur edhe ne disa dispozita te tjera te pjeses se posaçme te Kodit Penal, duke e vendosur ate si element perberes te anes objektive te figurave te cilesuara te veprave penale qe parashikohen prej tyre.

Mirepo, per t'i dalluar pasojat e renda, ne kuptimin e pergjithshem te tyre, sikurse u dha ai me lart, ne disa prej ketyre dispozitave, (nenet 151/II, 152/II, 152/II, 154/II, 155/II, 161, 162, 228 dhe 282/II te Kodit Penal), vet ligjvenesit ka specifikuar natyren e pasojave te renda, me permendjen, ne vete keto dispozita, te karakterit material te tyre, duke i emertuar "pasoja te renda materiale".

Persa i perket zgjidhjes konkrete te çështjeve, ne drejtim te procesit te percaktimit te faktit nese vjedhja e pasurise, ne njerin apo tjetrin rast, ka sjelle apo jo pasoja te renda, Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, çmojne se, veç sa u parashtuan me lart, gjykatat duhet te marrin parasysh edhe nje seri rrethanash te tjera qe kane te bejne sidomos me llojin e natyren e sendit te vjedhur, vleren e tij, jo vetem ne kuptimin e ngushte te saj, por edhe ne raport me fuqine ekonomike te personit (fizik apo juridik, publik apo privat qofte ai) te demtuar; kur eshte e nevojshme, me vendin dhe kohen kur eshte kryer vjedhja dhe rrethana te tjera, per te cilat ato çmojne se duhet te merren parasysh, rast pas rasti, ne arritjen e

nje perfundimi te tille.

Por, ne te gjithë rastet kur çmojne se nga vjedhja e pasurise kane ardhur pasoja te renda dhe arrijne ne perfundimin se vepra duhet cilesuar me paragrafin e dyte te dispozites se nenit 134 te Kodit Penal, per shkak te ketyre pasojave, gjykatat duhet te evidentojne rrethanat konkrete, ne te cilat jane bazuar per arritjen ne kete perfundim.

ANETAR

Spiro SPIRO

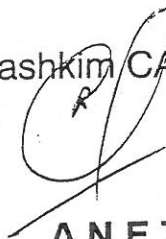
ANETAR

Perikli ZAHARIA

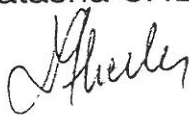
ANETAR

Bashkim ÇAKA

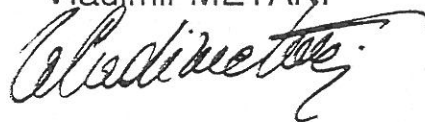
ANETAR

Natasha SHESHI

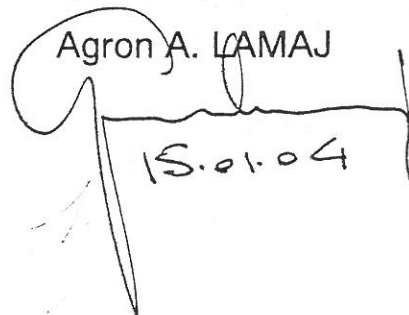
ANETAR

Vladimir METANI

ANETAR

Agron A. LAMAJ

15.01.04

Kolegjet e Bashkuara te Gjykes se Larte te perbera nga:

Thimjo Kondi	Kryetar
Kristaq Ngjela	Anetar
Zamir Poda	Anetar
Spiro Spiro	Anetar
Bashkim Caka	Anetar
Natasha Sheshi	Anetare
Agron Lamaj	Anetar
Perikli Zaharia	Anetar
Valentina Kondili	Anetare
Vladimir Bineri	Anetar
Nikoleta Kita	Anetare
Vladimir Metani	Anetar
Irma Bala	Anetare
Artan Hoxha	Anetar

ne seancen gjyqesore te dates 11.11.2003, moren ne shqyrtim ceshtjen penale nr.6, qe i perket:

TË PANDEHURVE: FERDINAND KHARPO, ILIJAN
GUGA DHE ROBERTAR ALLAJ

AKUZAT

I pandehuri Ferdinand Xharpo,
per vepren penale te vjedhjes me shume
ne bashkepunim dhe dezertim,
te parashikuar nga rreth 140 r 25 i K. Penale
dhe 33/1 te K. Penale 300/1997

5
14.01.04.

Nr.6 i Regj.Themeltar
Nr.6 i Vendimit

**VENDIM
NE EMER TE REPUBLIKES**

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte te perbera nga:

Thimjo Kondi	Kryetar
Kristaq Ngjela	Anetar
Zamir Poda	Anetar
Spiro Spiro	Anetar
Bashkim Caka	Anetar
Natasha Sheshi	Anetare
Agron Lamaj	Anetar
Perikli Zaharia	netar
Valentina Kondili	Anetare
Vladimir Bineri	Anetar
Nikoleta Kita	Anetare
Vladimir Metani	Anetar
Irma Bala	Anetare
Artan Hoxha	Anetar

ne seancen gjyqesore te dates 11.11.2003, moren ne shqyrtim çeshtjen penale nr.28, qe i perket:

**TE PANDEHURVE: FERDINAND XHANGO, JULIAN GUGA DHE
BAFTJAR ALLARAJ**

A K U Z A:

I pandehuri Ferdinand Xhango, per vepren penale te vjedhjes me arme ne bashkepunim dhe dezertimit, te parashikuar nga nenet 140 e 25 te K.Penal dhe 33/1 te K.Penal Ushtarak.

I pandehuri Julian Guga, per veprat penale te vjedhjes me arme ne bashkepunim dhe te maredhenieve seksuale me te mitur te mbetur ne tentative, parashikuar nga nenet 140 e 25 dhe 102 e 22 te K.Penal.

I pandehuri Baftjar Allaraj, per veprat penale te vjedhjes me arme ne bashkepunim dhe armbajtje pa leje, parashikuar nga nenet 140 e 22 dhe 278/2 te K.Penal.

OBJEKTI:

Revokim i mases se sigurimit "arrest ne burg" per te pandehurit dhe lirimi i menjehershem i tyre

Baza Ligjore:

Nenet 260/1 e 263 te Kodit te Procedures Penale

Gjykata ushtarake e shkalles se pare Gjirokaster me vendimin nr.77, date 30.9.2002, ka vendosur:

Rrezimin e kerkeses se te pandehurve Julian Guga, Ferdinand Xhango dhe Baftjar Allaraj per shuarjen e mases se sigurimit arrest ne burg.

Gjykata Ushtarake e Apelit Tirane, me vendimin Nr.8, date 28.1.2003, ka lene ne fuqi vendimin Nr.77, date 30.9.2002, te Gjykates Ushtarake te shkalles se pare.

Kunder ketyre dy vendimeve kane paraqitur rekurs ne Gjykatën e Larte kerkuesit nepermjet mbrojtësit me prokurë av.Gjet Kola, me te cilin kerkojne prishjen e te dy vendimeve dhe pranimin e kerkeses, duke parashtuar keto shkaqe:

1. Gjykata qellimisht i eshte shmangur kerkeses pasi revokimi nuk eshte kerkuar per shkak te humbjes se fuqise se paraburgimit per kalimin e afateve te gjykimit e te dhenies se vendimit ne shkalle te pare, por eshte kerkuar se ne datën 27.6.2002, kur kemi depozituar kerkesen per humbjen e fuqise se paraburgimit dhe lirimin e te pandehurve ne gjykatën e shkalles se pare Gjirokaster, kishin kaluar afatet teresore te paraburgimit per 1 vit 7 muaj e 19 dite. Masa e sigurimit per keta te pandehur duhet te trajtohet me afatin 1 vjecar te kohezgjatjes teresore te paraburgimit, pasi jane arrestuar me 8.11.1999, para hyrjes ne fuqi te ndryshimeve te nenit 263 te K.Pr.P, qe zgjat afatet e paraburgimit.
2. Si gjykata ushtarake e shkalles se pare dhe Gjykata Ushtarake e Apelit e ka gjykuar kete ceshtje secila rreth 3 muaj jashte afatit ligjor. Kjo ben qe deri dite e sotme, kohezgjatja teresore e paraburgimit per te tre te pandehurit te jete 2 vjet 3 muaj e 28 dite me e madhe se ajo e parashikuar ne ligj.
3. Te pandehurit kane plotesuar 5 vjet paraburgim, kohe kjo qe dhe me deklarimin fajtor e denimin e tyre eshte kryer denimi perfundimtar.

Kolegji Penal i Gjykates se Larte, me vendimin nr.26, date 5.3.2003, ka kaluar ceshtjen ne Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, per te bere unifikimin e praktikës gjyqesore si me poshte:

1. Ne rastet kur vendimi prishet nga Gjykata e Larte dhe ceshtja i dergohet gjykates se shkalles se pare ose apelit, si dhe kur vendimi prishet nga gjykata e apelit dhe i dergohet gjykates se shkalles se pare, si duhet te interpretohen fjalet e nenit 264/2 te K.Pr.P. "... nga dita e dhenies se vendimit te Gjykates se Larte apo te apelit, fillojne perseri afatet e parashikuara per secilen shkalle te procedimit". Fillojne perseri afatet e parashikuara vetem per shkallen e procedimit se ciles i dergohen aktet mbas prishjes se vendimit, apo fillojne perseri afatet e parashikuara per te gjitha fazat e procedimit te ceshtjes, deri ne dhenien e vendimit perfundimtar. Kur Gjykata e Larte prish si vendimin e

- gjykates se apelit, ashtu edhe ate te shkalles se pare dhe aktet i kthen per rishqyrtim, kesaj te fundit, fillojne nga e para, vetem afatet e paraburgimit qe jane parashikuar per gjykimin ne shkalle te pare, apo edhe afatet e parashikuara edhe per gjykimin ne apel.
2. Pika 4 e nenit 263 te K.P.Penale, para ndryshimeve qe i jane bere K.Pr.Penale me ligjin Nr.8570, date 20.01.2000, bente fjale per rifillimin e afateve te parashikuara per secilen shkalle te procedimit, vetem ne rastet kur vendimi prishej nga Gjykata e Kasacionit, ndersa, pas ndryshimeve, keto afate fillojne perseri edhe kur vendimi priset nga gjykata e apelit. Si do te vendoset ne lidhje me kerkesat e te pandehurve, per plotesim te afateve te paraburgimit, kur vendimi i ceshtjes qe i perket atyre, ka qene prishur jo nga Gjykata e Kasacionit, (ose edhe Gjykata e Larte) por nga gjykata e apelit, para hyrjes ne fuqi te ligjit te permendur.
 3. Si duhet interpretuar kuptimi i shprehjes, "Kohezgjatja e paraburgimit nuk mund te kaloje gjysmen e maksimales se denimit te parashikuar per vepren penale qe procedohet" qe perdor ligjevenes ne piken 3 te nenit 264 te K.P. Penale
Ne rastet kur kohezgjatja teresore, pervec kohes qe ka kaluar per shkak te zhvillimit normal te shkalleve te procedimit, perfshire edhe kohen e llogaritur mbi pezullimet qe u jane bere afateve te paraburgimit, ne zbatim te nenit 265 te K.Pr.Penale, tejkalon afatet teresore te paraburgimit, a mund te kaloje tej atyre, kur a fati teresore nuk ka kaluar gjysmen e maksimales se denimit te parashikuar per vepren penale qe procedohet.
 4. Ne dispoziten e nenit 265 te K.Pr.Penale ku parashikohet pezullimi i afateve te paraburgimit, percaktohen rrethanat konkrete, te cilat sherbejne si shkak per pezullimin e ketyre afateve si ne rastin kur gjykata ndodhen para rrethanave te parashikuara ne shkronjen "a" ashtu edhe atyre te parashikuara ne shkronjen "b" te kesaj dispozite, ligjevenes perdor shprehjen, "...gjate kohes shqyrtimi gjyqesor eshte pezulluar ose shtyre...". Ne keto kushte, kur ligjevenes perdor ne menyre alternative, fjalet "pezulluar" dhe "shtyre" afatet e paraburgimit do te konsiderohen ligjerisht te pezulluara, si ateher kur gjykata, ne vendimin e ndermjetem te saj, ka perdorur ne forme te shprehur, termin "pezullohen afatet e paraburgimit", apo edhe kur ne vendimin, per shtyrjen e senacave, perdor vetem shprehjen, "... senaca shtyhet, per nje nga shkaqet e parashikuara nga shkronjat "a" dhe "b" te dispozites se nenit 265 te K.Pr.Penale".

KOLEGJET E BASHKUARA TE GJYKATËS SË LARTË

pasi degjuan relacionin e gjyqtareve Artan Hoxha dhe Perikli Zaharia, prokurorin prane kesaj gjykate, Artur Selmani dhe mbrojtessin e te pandehurve, av. Gjet Kola, te cilet kerkuan prishjen e te dy vendimeve, pranimin e kerkeses se te pandehurve, lirimin e tyre nga paraburgimi dhe, pasi biseduan ceshtjen ne teresi,

V Ë R E J N Ë:

Vendimet e te dyja gjykatave jane marre ne kundërshtim me ligjin e per kete shkak ato duhet te prishen.

Ne aktet e ndodhura ne dosje rezulton se te pandehurit jane arrestuat ne flagrante ne date 08.11.1999 per veprat penale per te cilat jane akuzuar, sikurse pershkrohet ne pjesen hyrese te vendimit, arrestim ky qe nuk eshte vlefesuar i ligjshem nga Gjykata e Rrethit Gjyqesor Sarande. Me vendimin nr.95, date 11.11.1999 ajo gjykate ka caktuar, per te tre te pandehurit, masen e sigurimit arrest me burg, pasi kane ekzistuar shkaqet dhe kriteret per caktimin e kesaj mase.

Meqenese i pandehuri Ferdinand Xhango akuzohej edhe per dezertim nga sherbimi ushtarak, nga ana e Prokurorise se rrethit Sarande eshte shpallur moskompetenca dhe aktet i jane derguar prokurorise prane Gjykates Ushtarake Gjirokaster per vazhdimin e hetimeve. Ne daten 8.6.2000, ceshtja eshte derguar per gjykim dhe Gjykata Ushtarake e shkalles se pare Gjirokaster me vendimin nr.12, date 23.5.2001, i ka deklaruar fajtor te pandehurit per sa jane akuzuar. Vendimi i mesiperme eshte prishur nga Gjykata Ushtarake e Apelit Tirane me vendimin nr.93, date 2.4.2002 dhe aktet i jane derguar per gjykim Gjykates Ushtarake te shkalles se pare Gjirokaster me tjetër trup gjykues. Kunder ketij vendimi eshte paraqitur rekurs ne Gjykatën e Larte, e cila ka vendosur mospranimin e tij me vendimin nr.354, date 7.5.2002, duke mbetur ceshtja per t'u rigjykuar ne shkalle te pare.

Gjate kohes qe pritej komandimi nga K.L.D. i gjyqtareve qe do te gjykonin ceshtjen ne themel, ne daten 26.6.2002, nga mbrojtësi i te pandehurve, eshte paraqitur kerkese ne Gjykatën Ushtarake Gjirokaster per revokimin e mases se sigurimit dhe nga ana e kesaj gjykate me vendimin nr.60, date 17.7.2002, eshte shpallur moskompetenca, duke ja derguar aktet Gjykates se Rrethit Gjyqesor Sarande me arsyetimin se ajo ka vendosur masen e sigurimit e per pasoje edhe kerkesa per revokimin e mases duhet te shqyrtohej prej saj.

Gjykata e Rrethit Gjyqesor Sarande me vendimin nr.32, date 23.7.2002, ka vendosur parashtrimin e mosmarreshjes per kompetence ne Gjykatën e Larte. Kolegji Penal, me vendimin nr.494, date 31.7.2002, ka prishur vendimin nr.60, date 17.7.2002, te Gjykates Ushtarake te shkalles se pare Gjirokaster dhe ja dergon ceshtjen asaj gjykate, si gjykate kompetente.

Gjykata Ushtarake e shkalles se pare Gjirokaster me vendimin nr.77, date 30.9.2002, ka rrezuar kerkesen e te pandehurve per shuarjen e mases se sigurimit arrest ne burg, vendim i cili eshte lene ne fuqi nga Gjykata Ushtarake e Apelit, me vendimin nr.8, date 28.1.2003.

Duke u nisur nga sa mesiper dhe aktet e ndodhura ne dosje, rezulton se te pandehurit kane qendruar te paraburgosur deri ne dorezimin e akteve nga organi i prokurorise ne gjykate, nga data 8.11.1999 deri ne 8.6.2000, ose 7 muaj, kohe e cila kapercen afatin e paraburgimit te parashikuar nga neni 263 pika 1 germa "b" e K.Pr.P., qe eshte 6 muaj ne maksimum. Nga dita e dorezimit te akteve ne gjykatën e shkalles se pare deri ne marrjen e vendimit prej saj ne daten 23.5.2001, te pandehurit kane qendruar te paraburgosur 11 muaj e 15 dite, kohe me e gjate prej 3 muaj se afati

maksimal i parashikuar ne nenin 263 pika 2 germa "b" i K.Pr.P. Nga dita e marrjes se vendimit ne gjykatën e shkalles se pare deri ne marrjen e vendimit nga gjykata e apelit, ne datën 2.4.2002, te pandehurit kane qendruar te paraburgosur 10 muaj e 10 dite, duke kapercyer afatin prej 2 muaj, te parashikuar ne nenin 263 pika 3 germa "b" i K.Pr.P. Gjykata e apelit ka vendosur ne disa raste pezullimin e afateve te paraburgimit qe sipas perlllogaritjeve jane gjithsej 53 dite. Pra, duke aplikuar zbritjen per shkak te pezullimeve te mesiperme te afateve te paraburgimit, del se ne datën 2.4.2002 kur eshte marre vendimi nga gjykata e apelit, te pandehurve duhet tu llogaritet si kohe paraburgimi nga data e marrjes se vendimit nga gjykata e shkalles se pare, 8 muajsh e 27 dite, duke bere qe afati per kete faze te procedimit te kalohet. Ndodhur ne keto kushte, Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte konstatojne se afatet e paraburgimit jane kaluar si persa i perket atyre qe lidhen me fazat e gjykimit, ashtu edhe afati teresor qe parashikon neni 263/6, germa "b" e K.Pr.P. i pa ndryshuar, i cili parashikonte se kohezgjatja teresore e paraburgimit nuk mund te kaloje 1 vit kur procedohet per krim. Kjo per faktin se ndryshimet e ne nenin 263 te K.Pr.P. jane bere me Ligjin nr.8570, date 20.01.2000, pra pasi te pandehurit jane arrestuar. Sipas dispozites kalimtare te ligjit ne fjale, percaktohet se afatet e kohezgjatjes se paraburgimit, sipas ketij ligji, do zbatohen ndaj personave qe paraburgosen pas hyrjes ne fuqi te tij.

Dispozita e ndryshuar e nenit 263 te K.Pr.P., ka sjell dy elemente te reja krahasuar me ate te mepareshmen: se pari, percaktimi i kohezgjatjes se paraburgimit lidhet me masen e denimit qe parashikon dispozita, dhe se dyti, percakton afate kohore me te gjata paraburgimi, per fazat e procedimit, ashtu edhe ate teresor.

Po ashtu lidhur me afatet e paraburgimit, element i ri i kesaj dispozite eshte, rifillimi i tyre jo vetem kur vendimi priset dhe kthehet per rigjykim nga Gjykata e Larte, por edhe kur kete e vendos gjykata e apelit.

Ne praktiken gjyqesore ka patur qendrimet e ndryshme ne kuptimin dhe aplikimin e afateve te paraburgimit, rifillimin e tyre, pezullimin e afateve te paraburgimit, raporti i afatit teresor te paraburgimit me gjysmen e maksimales se denimit te parashikuar per vepren penale per te cilen procedohet, e te tjera si keto, te cilat cuan Kolegjin Penal ne perfundimin e nevojës se unifikimit te praktikës gjyqesore nga Kolegjet e Bashkuara.

Kolegjet e Bashkuara, per efekte te unifikimit te praktikës gjyqesore do t'i referohen dispozitave aktuale te K.Pr.Penale, pra, ndryshimeve qe ato kane pesuar me Ligjin nr.8570, date 20.01.2000, pavaresisht qe ato nuk jane te aplikueshme ne gjykimin e ceshtjes qe ka per shqyrtim. Kjo, pasi per arrestimet e kryera para ndryshimeve te K.Pr. Penale, duhet te zbatohen dispozitat e mepareshme, te cilat ne rastin ne shqyrtim, jane tejkaluar.

Aktualisht, neni 263/6 i K.Pr.P., percakton se, *"kohezgjatja teresore e paraburgimit, duke marre parasysh dhe zgjatjen e parashikuar nga neni 264 pika 2, nuk mund te kaloje keto afate:*

- a. Dhjete muaj, kur procedohet per kundravajtje penale;*

- b. *Dy vjet, kur procedohet per krime qe denohen ne maksimum deri ne dhjete vjet burgim;*
- c. *Tre vjet, kur procedohet per krime qe denohen ne minimum jo me pak se dhjete vjet burgim, ose me burgim te perjetshem”.*

Neni 264/2 i K.Pr.P. te ciles i referohet dispozita e mesiperme, parashikon qe afati i paraburgimit ne fazen e hetimit paraprak mund te zgjatet per nje kohe jo me shume se tre muaj dhe vetem nje here. Shtrohet per interpretim nese ne kohezgjatjen teresore te paraburgimit do te perfshihen edhe pezullimet e afateve te paraburgimit qe parashikohen ne nenin 265 te K.Pr.P. te ndryshuar.

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte cmojne se ne kohezgjatjen teresore te paraburgimit, nuk duhet te llogariten afatet e paraburgimit te pezulluara me vendim te gjykates.

Per te arritur ne kete perfundim, Kolegjet kane prasysh vete percaktimin e dispozites se nenit 263 pika 6 te K.Pr.P., e cila i referohet ne kohezgjatjen teresore, bashkimit te afateve te paraburgimit per cdo faze te procedimit, duke i shtuar edhe maksimumin e zgjatjes se ketij afati me tre muaj gjate hetimit paraprak. Pra, po te mblidhen afatet e paraburgimit per cdo faze te procedimit, shtuar e dhe zgjatjen e tyre arithmetikisht, rezultojne afatet teresore te kohezgjatjes se paraburgimit qe parashikon dispozita. Nga ana tjetere, vete neni 263 i K.Pr.P. nuk ka perfshire ne kohezgjatjen e afateve, rastet e pezullimit te tyre te cilat parashikohen nga neni 265 i K.Pr.Penale. Ne qoftese ligjvenesit do ta kishte per qellim nje gje te tille, atehere ai do shprehej duke ju referuar dispozites ne fjale, gje qe se ka bere.

Pezullimi eshte nderprerje e afateve per shkaqe te parashikuara shprehimisht ne ligj dhe sipas te drejtes penale, keto afate rifillojne pasi te kete mbaruar, ose te jete hequr shkak i pezullimit, dhe vazhdojne per pjesen e pa konsumuar te tyre. Kur gjykata disponon per nje nga shkaqet qe ligji parashikon per pezullim te afateve te paraburgimit, keto afate nuk ecin, por rifillojne pas heqjes se pezullimit. Kjo do te thote, se vete afati maksimal i paraburgimit nuk tejkalohet proceduarialisht, por koha fizike e paraburgimit mund te jete me e gjate se afati teresor. Qellimi i ligjvenesit me riformulimin e dispozites se nenit 265 te K.Pr.P., ka qene frenimi i veprimeve spekulative ne fazen e gjykimit per te plotesuar afatet e paraburgimit nepermjet menyrave dhe kerkesave te paligjeshme. Po ti referohemi shkaqeve te pezullimit te afateve te paraburgimit, ato lidhen me veprime dhe kerkesa te padrejta te mbrojtetit apo te pandehurit, apo me mosparaqitjen apo largimin e mbrojtetit nga gjykimi. Pra, pezullimi i afateve te paraburgimit vendoset per shkaqe qe kane te bejne me sjelljen e te pandehurve e mbrojtetesve te tyre dhe jo me ato te organit te akuzes apo te gjykates.

Fakti qe ne ceshtjen ne shqyrtim, eshte ngritur konflikti i kompetences midis gjykates civile dhe asaj ushtarake, apo se gjykata ushtarake nuk formonte dot trupin gjykues dhe ishte ne pritje te vendimit te Keshillit te Larte te Drejtesise per komandimin e gjyqtareve, nuk jane shkaqe te ligjshme per pezullimin e afateve te paraburgimit, ashtu si padrejtesisht kane pranuar gjykatat.

Ligjvenesit për të evituar qëndrimet jo ligjore dhe për të dhënë një kuptim me të drejtë dispozites, ka shtuar dy elemente të rendesishme me riformulimin e nenit 265 të K.Pr.Penale. Në pari, përcaktohet në mënyrë eksplicite se për pezullimin e afatëve të paraburgimit, gjykata duhet domosdoshmërisht të shprehë vendim dhe këtë, ajo e bën kur shtyn seancën gjyqësore. Pra, vetë shtyrja e seances gjyqësore, nuk është e mjaftueshme për efektin e pezullimit të afatëve të paraburgimit, neqoftesë nuk është shqyrtuar edhe me vendimin përkatës të pezullimit të kësaj afateve. Në dyti, ka përcaktuar se kundër vendimit që pezullon afatet e paraburgimit mund të bëhet ankimi në gjykatën me të lartë vecmas dhe jo se bashku me vendimin përfundimtar. Me këtë, ligjvenesit ka dashur të garantojë nepermjet verifikimit nga gjykata me të lartë se afatet e paraburgimit janë pezulluar për ato shkaqe të posaçme të parashikuara në ligj dhe jo për të tjera arsye, të cilat që përcakton neni 265 i K.Pr.Penale.

Vendimi i pezullimit, si vendim i ndërmjetëm dhe që ankimohet vecmas, duhet të merret i arsyetuar nga gjykata dhe duhet të njoftohet palëve në proces. Në vecanti, rendesi ka njoftimi i të pandehurit që nuk ka marrë pjesë në seancën ku është vendosur pezullimi i afatëve të paraburgimit, me qëllim që të bëhet e mundur që ai të përfitojë nga e drejta e ankimit të vendimit në gjykatën me të lartë dhe që ligji ja njeh. Sa më sipër, cmohet e nevojshme të unifikohet praktika gjyqësore përse ai përket afatit të ankimit dhe nëse gjykimi i cështjes në themel kur vendimi i pezullimit ankimohet, vazhdon pavarësisht nga ankimi, apo edhe ai pezullohet.

Megjithatë në dispozite nuk është përcaktuar afati kohor i ankimit, bazuar në nenin 415 të K.Pr.P., por edhe në dispozita të tjera që rregullojnë raste të ankimeve vecmas të vendimeve të ndërmjetme të gjykatës, Kolegjet cmojnë se afati i ankimit kundër vendimit të pezullimit, do të jetë 10 ditë, duke filluar nga e nesërmja e shpalljes ose njoftimit të vendimit. Vetë ankimi kundër vendimit, nuk pezullon gjykimin e cështjes në themel.

Në praktiken gjyqësore, konstatohet jo rrallë që kur pezullohen afatet e paraburgimit dhe shtyhet seanca gjyqësore për shkaqet e parashikuara nga neni 265 i K.Pr.P., gjykata cakton datë relativisht të largët për seancën e ardhme. Ky qëndrim është i pa mbështetur në ligj dhe i pamotivuar në raport me shkakun e shtyrjes së seances. Kur flitet për pezullim të afatëve të paraburgimit ato janë të lidhura me ndodhjen e një fakti i cili e shtyn gjykatën të vendosë pezullimin e afatëve. Kjo do kuptuar se kohezgjatja e pezullimit, duhet të vazhdojë derisa të hiqet pengesa ose shkak i pezullimit, dhe jo kur gjykata në mënyrë të njëanshme, të vendosë një afat sipas gjykimit të saj subjektiv. Gjykata, megjithatë seancën e ardhme e cakton në ndonjëherë edhe pas një apo dy muajve, ato nuk argumentojnë arsyet e kësaj kohezgjatjeje, apo bazohen në shkaqe të pa justifikuara ligjrisht.

Ky qëndrim është i gabuar edhe po t'i referohesh parimeve të përgjithshme të gjykimit, ku një ndër ato me të rendesishmet dhe që garanton një procedim të shpejtë dhe afërsinë e dhënies së drejtësisë nga koha e ndodhjes së krimit, është gjykimi i pandërprerë. Në nenin 342 të K.Pr.Penale, është përcaktuar se kur shqyrtimi gjyqësor nuk mund të përfundojë në një seancë të vetme, gjykata vendos

— qe te vazhdoje ditën e mospamë të punës. Gjykata lejohet ta ndërprejë shqyrtimin gjyqësor deri në 15 ditë, vetëm për rastet e vecanta. Kjo dispozitë e marrë në raport me rëndësinë e faktit që ka privimi i lirisë së individit, është mjaft e rëndësishme për të zbatuar nga gjykatat në shtyrjen e senacave gjyqësore, kur ato vendosin pezullimin e afatëve të paraburgimit. Afatet e paraburgimit janë parashikuar si garanci për mbrojtjen e të drejtave procedurale të të pandehurit, të cilat e detyrojnë organin procedues sipas rastit, të perfundojë hetimin ose gjykimin e çështjes në një kohë të arsyeshme.

Ligjvënësia ka parashikuar në nenin 263 të K.Pr.P. se afatet e paraburgimit të parashikuara për secilën shkallë të procedimit rifillojnë kur vendimi priset nga Gjykata e Lartë ose gjykata e apelit dhe çështja dërgohet për rishqyrtim sipas rastit në gjykatën e shkallës së parë, apo të apelit.

Kolegjet e Bashkuara u është shtruar për interpretim se çfarë duhet kuptuar me fillim perseri të afatëve të paraburgimit për secilën shkallë të procedimit në raport me ato të konsumuara më parë. A janë këto afate të rifilluara të tilla që të tejkalojnë kohezgjatjen teresore të paraburgimit?

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë cmojnë se në rigjykim, afatet e paraburgimit nuk mund të rinisin në qoftëse kohezgjatja teresore është konsumuar plotësisht. Në rastet e tjera, kohezgjatja e paraburgimit rifillon për cdo shkallë të procedimit, me kushtin që kohezgjatja teresore e paraburgimit të mos tejkalohet.

Kur çështja kthehet për rigjykim, pavarësisht nga afatet e paraburgimit që parashikon ligji për cdo fazë të gjyimit, këto afate nuk llogariten me nga e para si bashkim arithmetik i tyre, por në dispozicion të gjykatës mbetet pjesa e pakonsumuar nga afati teresor i paraburgimit.

Kolegjet me arritjen e këtij përfundimi, tërheqin vëmendje lidhur me mënyrën e përdorimit të afatëve të kohezgjatjeve të procedimit në të gjitha fazat e tij. Fakti që në nenin 263 të K.Pr.P., për rastet kur procedohet me të paraburgosur ka përcaktuar afate pjesore dhe teresore brenda të cilave duhet të perfundojë hetimi dhe gjykimi i çështjes në gjendje paraburgimi, ka patur parasysh maksimalet e këtyre afatëve, tejkalimi i të cilave nuk lejon vazhdimin e mëtejshëm të paraburgimit pasi ai ligjërisht e humbet fuqinë e tij. Ligji, duke përcaktuar maksimalet e këtyre afatëve, tregon kufijte e pakalueshëm për organin procedues, por kjo nuk do të thotë se ato detyruesisht janë përcaktuar për t'u konsumuar plotësisht. Parimi i gjyimit të pandërprerë, apo shpejtesisë së hetimit, detyrojnë si gjykatën ashtu edhe organin e prokurorisë të perfundojnë çështjet në një kohë sa më të arsyeshme. Konsumimi deri në maksimumin e kohës për hetimin dhe gjykimin e çështjeve, le pa vlerë rifillimin e afatëve të paraburgimit kur vendimet e gjykatave me të ulta prishen nga ato me të larta. Marrë për bazë sa më siper dhe faktin se kjo ka ndodhur edhe në çështjen në shqyrtim, Kolegjet e Bashkuara tërheqin vëmendje lidhur me atë se organi procedues në hetimin dhe gjykimin e çështjeve penale nuk duhet të kenë si pike referimi maksimumet e afatëve të paraburgimit sipas fazave të procedimit, por zgjidhjen në kohën më të shpejtë të mundshme të çështjes prej tyre.

Ne nenin 264 pika 3 te K.Pr.P., eshte percaktuar se *“kohezgjatja e paraburgimit nuk mund te kaloje gjysmen e maksimales se denimit te parashikuar per vepren penale qe procedohet”*. Perpara Kolegjeve te Bashkuara eshte parashtruar per interpretim se si qendron kjo dispozite ne raport me kohezgjatjen teresore te paraburgimit qe parashikon neni 263/6 i K.Pr.Penale.

Kolegjet e Bashkuara cmojne se neni 263/6 i K.Pr.Penale eshte nje dispozite e pergjithshme e cila percakton sipas kategorive te veprave penale, kohezgjatjen teresore te paraburgimit. Kesaj dispozite i eshte vene nje kufizim i posacme, qe lidhen me vepren penale konkrete per te cilen eshte akuzuar dhe qendron i paraburgosur i pandehuri. Ne keto raste, megjithese afati maksimal e lejon, kohezgjatja e paraburgimit nuk mund te kaloje 1/2 e maksimumit te denimit qe parashikon vepra penale.

Marre per baze kete, Kolegjet arrijne ne perfundimin se kohezgjatja e paraburgimit nuk mund te kaloje 1/2 e maksimumit te denimit te parashikuar per vepren penale per te cilen procedohet, edhe pse afati teresor i percaktuar nga neni 263 i K.P.P., e lejon paraburgimin tej kesaj kohe.

Me e dukshme kjo eshte ne rastet e kundervajtjeve penale kur megjithese kohezgjatja teresore ne maksimum mund te shkoje deri ne dhjete muaj paraburgim, vete dispozitat e vecanta, parashikojne denime te ulta me burgim, te cilat shkojne me aplikimin e 1/2, me pak se sa kohezgjatja teresore e parashikuar nga neni 263 i K.Pr.Penale.

Ne ceshtjen ne shqyrtim, Kolegjet e Bashkuara, pavaresisht se konstatojne humbjen e fuqise se paraburgimit per te pandehurit per shkak te kalimit te afateve, nuk vendosin te urdherojne lirimin e menjehershem te tyre. Kjo per faktin se aktualisht te pandehurit Julian Guga e Ferdinand Xhanga jane te denuar me vendim te formes se prere te Gjykates Ushtarake te Apelit Tirane nr.62, date 16.09.2003, me burgim respektivisht shtate vjet dhe gjashte vjet e tete muaj. Po a shtu, i gjykuari Baftjar Allaraj eshte deklaruar fajtor dhe denuar me vendimin nr.11, date 6.5.2003 te Gjykates Ushtarake te shkalles se pare Gjirokaster, i cili ka marre forme te prere ne date 16.5.2003, me gjashte vjet e tete muaj burgim.

Megjithate, Kolegjet e Bashkuara cmojne se periudha e kaluar me paraburgim tej afatit maksimal te tij, ne ekzekutim te vendimit te denimit duhet te llogaritet sipas percaktimeve te neni 57 te K.Penal.

PËR KËTO ARSYE

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, ne mbeshtetje te nenit 141/2 te Kushtetutes, nenit 17/a te Ligjit nr.8588, date 15.3.2000, “Per organizimin dhe funksionimin e Gjykates se Larte” dhe nenit 263 te Kodit te Procedures Penale,

V E N D O S Ë N

1. Prishjen e te dy vendimeve dhe konstatimin e humbjes se fuqise se paraburgimit per te gjykuarit Ferdinand Xhango, Julian Guga dhe Baftjar Allaraj.
2. Unifikimin e praktikes gjyqesore sikurse percaktohet ne kete vendim.

3. Dergimin per botim ne Fletoren Zyrtare te ketij vendimi qe njeson praktiken gjyqesore.

Tirane, me 11.11.2003

Nr. 47 i Regj. Themeltar.
Nr. 42 i Vendimit

84/
Aurelia
258131203

**VENDIM
NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Kolegjet e Bashkuara te Gjykes se Larte te perbere nga:

Thimio Kondi	Kryetar
Zamir Poda	Anetar
Kristaq Ngjela	Anetar
Spiro Spiro	Anetar
Bashkim Caka	Anetar
Vladimir Bineri	Anetar
Natasha Sheshi	Anetare
Valentina Kondili	Anetare
Vladimir Metani	Anetar
Agron Lamaj	Anetar
Evjeni Sinoimeri	Anetare
Irma Bala	Anetare

ne seancen gjyqesore te dates 12.11.2003 moren ne shqyrtim ceshtjen
nr.47 qe i perket:

PADITËS:

“TRISS” NDERTIMI SHPK, perfaqesuar
nga avokat Fatmir Braka.

E PADITUR:

**DREJTORIA E PERGJITHSHME E
DOGANAVE**, perfaqesuar nga juristi Sh.Shameti.

AVOKATURA E PERGJITHSHME E

SHTETIT, perfaqesuar nga Abaz Deda

OBJEKTI I PADISE

Detyrim per te paguar shumen 673.313 USD

Baza ligjore: Neni 850 dhe 690 i Kodit Civil.

jo italic
Atu

Gjykata e Shkalles se Pare Tirane, me vendimin nr. 920

date 12.03.1998, ka vendosur:

Detyrimin e pales se paditur Drejtoria e Pergjithshme e Doganave t'i paguaje pales paditese shoqerise "TRISS" shpk me seli ne Tirane shumen prej 674 313 USD.

Gjykata e Apelit Tirane, mbi ankimin e pales paditur, me vendimin nr. 952 date 02.06.1998, ka vendosur:

Mospranimin e ankimit te bere nga Drejtoria e Pergjithshme e Doganave kunder vendimit nr. 920 date 12.03.1998 te Gjykates se Rrethit Tirane.

Gjykata e Kasacionit me vendimin nr. 1140 date 15.10.1998 ka vendosur:

Lenien ne fuqi te vendimit nr. 952 date 2.6.1998 te Gjykates se Apelit Tirane.

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte me vendimin nr. 63 date 28.6.2001 ka vendosur:

Prishjen e vendimit nr. 1140 date 15.10.1998 te Gjykates se Kasacionit, te vendimit nr. 952 date 2.6.1998 te Gjykates se Apelit Tirane dhe dergimin e ceshtjes per shqyrtim ne Gjykatën e Apelit Tirane.

Gjykata e Apelit Tirane me vendimin nr. 122 date 6.2.2002 ka vendosur:

Mospranimin e ankimit te Drejtorise se Pergjithshme te Doganave kunder vendimit nr. 920 date 12.3.1998 te Gjykates se shkalles se pare Tirane.

Kunder vendimit te gjykates se apelit, ne baze te nenit 472 te Kodit te Procedures Civile, ka ushtruar rekurs pala e paditur, e cila kerkon prishjen e vendimit, duke parashtruar keto shkaqe:

- Gjykata e Apelit nuk ka zbatuar detyrat e Gjykates se Larte duke shmangur shqyrtimin e ceshtjes.

- Gjykata ka gabuar ne arsyetimin se Gjykata e Larte nuk ka analizuar faktin te qenies se ankimit jashte afatit ligjor. Ajo duhet te kryente veprime qe kane te bejne me vleresimin e provave te paraqitura nga palet dhe te

bente interpretimin e kontrates.

Kolegji Civil i Gjykates se Larte, me vendimin nr. - date 12.06.2003 ka vendosur dergimin e ceshtjes per unifikim te praktikës gjyqesore ne lidhje me keto probleme:

Nese, me vendim te Kolegjeve te Bashkuara te Gjykates se Larte prishet nje vendim i Gjykates se Apelit, ne te cilin vendoset "mospranim ankimi", si i paraqitur jashte afatit ligjor dhe Gjykata e Larte, udhezoi Gjykatën e Apelit, te shqyrtojë çështjen duke hetuar ne lidhje me themelin, cili është qendrimi ligjor qe duhet te mbaje Gjykata e Apelit, ne gjykimin e kesaj çështje:

a. Gjykata e Apelit, te shprehet perseri, ne lidhje me pretendimin per paraqitjen ne afat te ankimit dhe te vendose konform nenit 442 e 450 te KPr.Civile, siç ka vendosur:

b. Te zbatoje udhezimet e Gjykates se Larte, te cilat jane te detyrueshme, sipas nenit 486 te KPr.Civile, pra ne rastin konkret te shqyrtojë çështjen ne themel, duke e konsideruar te ezauruar problemin procedural.

KOLEGJET E BASHKUARA TE GJYKATES SE LARTE

pasi degjuan relacionet e gjyqetareve Irma Bala e Spiro Spiro perfaqesuesin e pales paditur dhe perfaqesuesin e Avokatures se Shtetit, Abaz Deda, qe kerkuan prishjen e vendimit te Gjykates se Apelit, perfaqesuesin e pales paditese avokat Fatmir Braka, qe kerkoi te lihet ne fuqi vendimi dhe pasi e biseduan çështjen ne teresi,

V Ë R E J N Ë

Vendimi nr. 122 date 6.02.2002 i Gjykates se Apelit Tirane eshte marre ne zbatim te keq te ligjit, si i tille duhet prishur dhe çështja t'i dergohet per shqyrtim asaj gjykate.

Ne gjykimin e çështjes nga Gjykata e Apelit nuk jane zbatuar kerkesat e nenit 486 te KPr.Civile, qe ben fjale per zbatimin e detyrueshem te udhezimeve dhe konkluzioneve te Gjykates se Larte nga gjykata qe rishqyrton çështjen.

Ka rezultuar se, nga shoqeria tregtare "TRISS" shpk, me aktivitet ne

fushen e ndertimeve, etj. eshte ngritur padia kunder Drejtorise se Pergjithshme te Doganave, me objekt detyrimin per te paguar shumen 673.313 USD. Ky detyrim, sipas paditesave, eshte parashikuar ne nje kontrate sipermarrje te lidhur mes paleve per ndertimin e "Kompleksit Doganor" ne Piken Kufitare Kakavije dhe nuk eshte permbushur nga te paditurit.

Gjykata e shkalles se pare Tirane, me vendimin nr. 920 date 12.3.1998, ka vendosur:

"Detyrimin e pales se paditur Drejtoria e Pergjithshme e Doganave t'i paguaje shoqerise "TRISS" shpk shumen per 674.313 USD".

Gjykata e Apelit Tirane me vendimin nr. 952 date 02.06.1998 ka vendosur:

"Mospranimin e ankimit te bere nga Drejtoria e Pergjithshme e Doganes.

Vendimi i siperm i Gjykates se Apelit eshte lene ne fuqi me vendimin nr. 1140 date 15.10.1998 te Gjykates se Kasacionit".

Drejtoria e Pergjithshme e Doganave duke perdorur si mjet mbrojtjeje rekursin ne interes te ligjit kunder vendimeve te formes se prere te Gjykates se Apelit dhe Gjykates se Kasacionit te sipercituar, ka kerkuar prishjen e vendimeve si te marra ne zbatim te keq te ligjit.

Rekursi ne interes te ligjit rezulton te jete paraqitur brenda afatit 3 vjeçar nga marrja forme e prere e vendimeve qe kundershohen (sipas nenit 473 te KPr.Civile, i shfuqizuar aktualisht).

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, me vendimin nr. 63 date 28.6.2001, e kane shqyrtuar ne teresi çeshtjen dhe kane vendosur:

"Prishjen e vendimit nr. 1140 date 15.10.1998 te Gjykates se Kasacionit, te vendimit nr. 945 date 2.6.1998 te Gjykates se Apelit dhe dergojne çeshtjen **per shqyrtim**, ne Gjykatën e Apelit".

Ne vendimin e Kolegjeve te Bashkuara te Gjykates se Larte jepen udhezime dhe konkluzione per zgjidhjen ne themel te çeshtjes, nga Gjykata e Apelit, te ciles i dergohet çeshtja per shqyrtim.

Gjykata e Apelit Tirane, me vendimin nr. 122 date 06.02.2002, ka

vendosur:

“Mospranimin e ankimit te Drejtorise se Pergjithshme te Doganave, kunder vendimit nr. 920 date 12.3.1998, te Gjykates se shkalles se pare Tirane”.

Ne arsyetimin e saj, Gjykata e Apelit, pa i hyre shqyrtimit te çeshtjes ne themel, shprehet perseri, per humbjen e afatit te ankimit nga ana e paditur, si i paraqitur tej afatit 15 ditor qe parashikon neni 443 i KPr.Civile dhe vendos, sipas nenit 450 te KPr.Civile, perseri “Mospranim ankimi”.

Ceshtja ka ardhur me rekurs te zakonshem, sipas nenit 472 te KPr.Civile, per shqyrtim ne Kolegjin Civil te Gjykates se Larte, i cili me vendimin nr. 1865 date 12.06.2003, e dergon ate ne Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte, per unifikim te praktikës gjyqesore si me poshte:

Nese me vendim te Kolegjeve te Bashkuara te Gjykates se Larte priset nje vendimi i Gjykates se Apelit, ne te cilen ishte vendosur “Mospranimi i ankimit”, si i paraqitur tej afatit ligjor dhe Gjykata e Larte udhezoi Gjykatën e Apelit te shqyrtojë çeshtjen ne themel, cili eshte qendrimi ligjor qe duhet te mbaje Gjykata e Apelit ne gjykimin e kesaj çeshtje:

- Gjykata e Apelit duhet te shprehet perseri ne lidhje me afatin e ankimit dhe, nese konkludon se eshte paraqitur jashte afatit, te vendose perseri sipas nenit 443 e 450, siç edhe ka vendosur, “mospranim ankimi”.

- Gjykata e Apelit te zbatoje udhezimet e Gjykates se Larte, te cilat jane te detyrueshme per ate gjykatë, sipas nenit 486 te KPr.Civile, duke u konsideruar i ezauruar problemi procedural.

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte konkludojne se, nga Gjykata e Apelit, duhej te zbatoheshin udhezimet e konkluzionet qe permban vendimi nr. 63 date 28.06.2001 i Kolegjeve te Bashkuara te Gjykates se Larte per shqyrtimin e çeshtjes ne themel.

Sipas nenit 486 te KPr.Civile, “Udhezimet dhe konkluzionet e Gjykates se Kasacionit (Larte) jane te detyrueshme per gjykatën qe rishqyrton çeshtjen”.

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Larte me vendimin nr. 63 date 28.06.2001, kane prishur vendimet e formes se prere te Gjykates se Apelit dhe te Gjykates se Kasacionit, me te cilet ishte vendosur mospranimi i ankimit per te njejtin shkak, si i paraqitur tej afatit ligjor, dhe çeshtja i eshte derguar per

shqyrtim Gjykates se Apelit.

Ne rastin konkret, kolegjet kane shqyrtuar çeshjen **me rekurs ne interes te ligjit** si mjet i jo i zakonshem mbrojtje, parashikuar nga neni 473 i KPr.Civile (aktualisht i shfuqizuar).

Ky mjet mbrojtjeje i veçante i parashikuar ne KPr.Civile kishte qellim t'u jepte mundesi paleve te ankoheshin ne Gjykatën e Lartë edhe kur mund te kishin humbur afatin e zakonshem qe, parashikohej per mjetet e tjera te mbrojtjes kunder vendimeve te gjykatave (ankimin, rekursin). Nepermjet kesaj rruge palet mund te kerkonin korigjimin e shkeljeve ligjore materiale e te mangesive proceduriale te lejuara ne gjykimin e çeshtjeve, nga gjykatat e shkalleve me te ulta, vendimet e te cilave kishin marre forme te prere.

Rekursi ne interes te ligjit mund te ushtrohej edhe kunder nje vendimi qe kish marre forme te prere qe ne shkalle te pare, pa u ushtruar e drejta e ankimit ne shkallet me te larta te gjykimit.

Afati 3 vjeçar, i parashikuar nga ligjvenesi per kete lloj rekursi, i linte hapesire me te gjate kohore ankimi pales qe kishte humbur afatin e ankimit 15 ditor, apo ate 30 ditor per rekursin e zakonshem.

Sa siper, Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Lartë duke shqyrtuar çeshtjen me rekurs ne interes te ligjit, brenda afatit 3 vjeçar, e kane quajtur te ezauruar problemin procedural, humbjen e afatit 15 ditor te ankimit nga pala dhe kane udhezuar Gjykatën e Apelit te shqyrtojë çeshtjen ne themel, duke i dhene mundesi pales rekursuese te mbroje interesat e saj ne nje proces te rregullt ligjor.

Nga Kolegjet e Bashkuara çeshtja eshte derguar per shqyrtim Gjykates se Apelit dhe jo asaj te shkalles se pare, pasi ajo gjykate mund te perserise pjesisht apo teresisht hetimin gjyqesor, si dhe mund te marre edhe prova te reja (neni 465/2 i KPr.Civile).

PËR KËTO ARSYE

Kolegjet e Bashkuara te Gjykates se Lartë, mbeshtetur ne nenin 485/c te KPr.Civile,

V E N D O S Ë N

Prishjen e vendimit nr. 122 datë 06.02.2202 te Gjykates se Apelit Tirane dhe dergimin e çeshtjes per shqyrtim Gjykates se Apelit Tirane me tjeter trup gjykues.

Ky vendim per unifikimin e praktikes gjyqesore dergohet per botim ne Fletoren Zyrtare.

Tirane, me 12.11.2003

Perfundimin e Kolegjeve te Bashkuara se . . . ne rigjykim afatet e paraburgimit nuk mund te rinisin ne qoftese kohezgjatja teresore eshte konsumuar plotesisht. Ne rastet e tjera, kohezgjatja e paraburgimit rifillon per cdo shkalte te procedimit duke vazhduar per pjesen e pakonsumuar, me kushtin, qe kohezgjatja teresore e paraburgimit te mos tejkalohet", e cmojme jo konform permbajtjes se nenit 263 pika 4 te KPr.Penale.

Kjo dispozite shpreh qarte faktin qe: Kur vendimi prishet nga Gjykata e Larte dhe çeshtja i dergohet gjykates se shkalles se pare ose apelit, si dhe kur vendimi prishet nga gjykata e apelit dhe i dergohet gjykates se shkalles se pare, nga dita e dhenies se vendimit te Gjykates se Larte apo te apelit, fillojne perseri afatet e parashikuara, per secilen shkalte te procedimit.

Kjo dispozite rifillimin e afateve te paraburgimit nuk e kondicionon me faktin e pranuar nga Kolegjet e Bashkuara vetem per pjesen e pakonsumuar te tij (paraburgimit), por me prishjen e vendimit nga Gjykata e Larte (te gjykates se shkalles se pare dhe te apelit) dhe nga gjykata e apelit (te gjykates se shkalles se pare) dhe çeshtja dergohet ne gjykatën e shkalles se pare apo te apelit.

Ne kete rast do te kemi ne rregullim te kohezgjatja teresore te paraburgimit ne kushtin se pjesa 8 e nenit 263 te KPr.Penale. Ne kete rast afatet e konsumuara nga prishja se vendimit apo vendimeve dhe ato me qe nuk mund te kthehen ne gjysmen e maksimalos se cenes se paraburgimit te cenes penale qe procedohet.

Sa eshte pranuar nga Kolegjet e Bashkuara qe kjo dispozite e pazbatueshme pika 4 e nenit 263 thuhet qe gjendet ne KPr.Penale Procedures Penale.

QYR/1987

Vladimir METANI

[Signature]

Emri i Gjykatës

[Signature]